

Говор на митингу "Остајемо у Србији"

Пише: Звонко Михајловић
понедељак, 13 мај 2013 18:02

Даме и господо, браћо Срби и сестре Српкиње, помаже Бог!

Ово је трећи пут у последњих десетак дана да долазим у Београд. Претходна два пута, долазио сам са својом браћом из Грачанице, Обилића, Липљана, Приштине, Ранилуга... Долазили смо како бисмо Александру Вучићу и Ивици Дачићу рекли шта мислимо о документу који они називају Бриселским споразумом, а који српски народ препознаје као бриселску капитулацију. Желео сам да онима који данас воде Србију кажем како је 14 година живети у најјужнијој српској енклави Штрпцу, у потпуном шиптарском окружењу. Како је живети без слободе кретања, како је живети у константном страху за безбедност своје деце, како је стрепети сваки пут када крену у школу или да се играју са друговима и другарицама. Како је будити се свако јутро са питањем да ли је данас неки нови 17. март? Много тога желели смо да питамо Вучића и Дачића. Али, бивши и овај данас промовисани најевропљанин оставили су нас да на улици испред Владе сатима чекамо пријем који никад нисмо дочекали.

Зато је драга браћо и сестре, за нас, Србе са Косова и Метохије, посебно важно што сте нас у Београду у оволиком броју дочекали ви. Хвала вам што нам својим доласком показујете да ако су нас заборавили и прецртали Вучић, Дачић и Томислав Николић, да нас није заборавио српски народ.

Говор на митингу "Остајемо у Србији"

Пише: Звонко Михајловић
понедељак, 13 мај 2013 18:02

